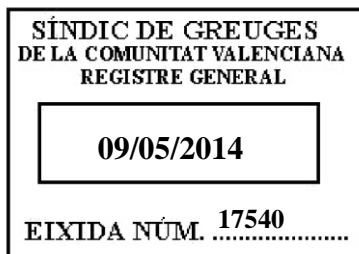

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Conselleria de Sanitat
Hble. Sr. Conseller
C/ Misser Mascó, 31-33
VALENCIA - 46010 (València)

=====
Ref. queixa núm. 1319002

=====
Assumpte: exclusió del valencià.

Hble. Sr.,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i les consideracions següents:

- “Que ha rebut una comunicació del centre sanitari integrat de Villena en què el citen per a una consulta mèdica redactada exclusivament en castellà.
- Que considera que esta circumstància vulnera la legislació vigent sobre la cooficialitat lingüística instaurada a la Comunitat Valenciana per la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia”.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de la Conselleria de Sanitat informava del següent:

“Atenent a la sol·licitud d'informació en relació amb esta queixa, li comuniquem que és desig d'esta Conselleria enfortir els mecanismes que garantisquen el dret a l'ús d'ambdues llengües oficials de la nostra Comunitat.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada en https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 09/05/2014	Pàgina: 1
C/ Pasqual Blasco, 1 03001 - ALACANT. Tel. 900 21 09 70 / 965 93 75 00. Fax: 965 93 75 54 http://www.elsindic.com/		

No obstant això, tal com li hem comentat en altres ocasions, l'aplicació informàtica per a obtenir la cita mèdica està exclusivament en castellà i estem a l'espera de disponibilitat pressupostària per actualitzar l'aplicació informàtica i que pugua donar cita en valencià.

Donem així compliment al que estableix l'art. 19.1 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, i les obligacions concretes per les administracions públiques”.

L'interessat, a qui donarem trasllat de la comunicació rebuda, va formular les al·legacions següents:

“Esta contestació no eximeix la Conselleria de Sanitat de responsabilitat per incompliment de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. A banda d'això, no és pertinent que els documents expedits per organismes oficials continguen errors ortogràfics (*atendre a, sol·licitut, aixó...*) perquè podrien considerar-se legalment invàlids”.

Una vegada conculsa la tramitació ordinària de la queixa, vam resoldre l'expedient amb les dades que hi consten. Per això, li demane que considere els arguments que seguidament li exposem i que constitueixen els fonaments de la resolució amb què concloem.

En la present queixa es plantegen dues qüestions, que cal examinar separatament.

La primera es referix a l'exclusió del valencià en les citacions dirigides als usuaris del centre sanitari integrat de Villena, i la segona és relativa a les errades gramaticals en la comunicació rebuda de la Direcció General d'Ordenació, Avaluació, Investigació, Qualitat i Atenció al pacient.

Respecte de la primera qüestió, li demanem que ens permeta fer una reflexió sobre l'exclusió del valencià, denunciada per l'interessat, en les comunicacions dirigides als pacients.

La legislació vigent respecte de l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació. I tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i que esta obligació, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 09/05/2014	Pàgina: 2

No obstant això anterior, hem de comunicar-li que la Llei d'ús i ensenyament del valencià (Llei 4/1983, de 23 de novembre) va ratificar el mandat estatutari recollit en l'article 5, que imposa als poders públics radicats a la Comunitat Valenciana la defensa i promoció del valencià en tots els àmbits socials, a fi d'assolir la seua equiparació plena amb el castellà, l'altra llengua oficial.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 6.5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que s'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià.

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas puga prevaler l'una sobre l'altra.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

Quant a la segona qüestió, és a dir, les possibles errades gramaticals en la comunicació que ens va ser remesa per la Direcció General d'Ordenació, Avaluació, Investigació, Qualitat i Atenció al Pacient, hem de dir que esta institució no es pot pronunciar sobre això, perquè implicaria formular criteris tecnicolingüístics aliens al nostre àmbit de competències, atribuït per la Llei 11/1988, de 26 de desembre, al Síndic de Greuges.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 09/05/2014	Pàgina: 3

Així mateix, **SUGGERIM** a la **CONSELLERIA DE SANITAT** que, d'acord amb la seua disponibilitat pressupostària, promoga les actuacions necessàries per a adaptar, en el centre sanitari integrat de Villena, el programari per a la visualització i impressió de les cites programades dels pacients i que incloga la possibilitat de la programació bilingüe en futures versions.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

Emilia Caballero Álvarez
Síndica de Greuges de la Comunidad Valenciana e.f.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 09/05/2014	Pàgina: 4